



Arrest

nr. 235 249 van 16 april 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louis Schmidtlaan 56
1040 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VAN DER HAERT en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een 23-jarige Venezolaanse staatsburger, geboren in de stad Caracas. U woonde uw hele leven in Caracas en woonde voor uw vertrek aan de Calle Colombia Avenue in de Catia-zone van de stad. Uw moeder en twee zussen wonen samen met uw grootmoeder in het appartement van uw grootouders in Caracas. Uw moeder is werkzaam op de commerciële afdeling van softwarebedrijf Nextech. Uw grootmoeder is lerares confectie aan het INCES (Instituto Nacional de Capacitación y Educación Socialista – Nationaal Instituut voor Opleiding en Socialistisch Onderwijs). Uw oudere zus E. werkt op het ministerie van hoger onderwijs, uw jongere zus H. werkt in de VIP-zone van de Venezolaanse

bioscoopketen Cinex. Uw vader woont samen met zijn vriendin in zijn eigen appartement in Chacaito, in het oosten van de stad Caracas. Uw vader was tussen 2004 en 2012 werkzaam binnen het Venezolaanse justitieapparaat en werkt de laatste jaren als freelance advocaat. Uw halfbroer en halfzus (vaderskant) wonen in de stad Guarenas in de provincie Caracas.

Na het behalen van uw diploma algemeen onderwijs, basiswetenschappen en technologie volgde u een cursus Frans bij de Alliance Française te Caracas en studeerde u Frans-Engels aan het Instituto Universitario Tecnológico 'Américo Vespucio'. U heeft uw studies niet afgerond. Voorts werkte u in Venezuela als secretaresse op een medisch kabinet en in een café. Uw laatste job was bij softwarebedrijf Nextech. U werkte er tussen 2014 en 2017 als Internal Account Executive voor de Caraïbische eilanden en behandelde ook landen in Centraal-Amerika.

Volgens uw verklaringen vertrok u omwille van de algemene politieke, economische en sociale situatie in Venezuela. U geeft aan dat er een gebrek was aan voeding, medicijnen en medische zorg. Nog vermeldt u het gebrek aan veiligheid in de vorm van diefstal en overvallen. U verklaart toevallige getuige te zijn geweest van twee schietpartijen in de metro van Caracas en in uw jeugd was u getuige van een gewapende overval op de school van uw oudere zus. Daarnaast geeft u aan dat er in Caracas als gevolg van manifestaties en demonstraties chaos heerst en dat er weinig openbaar vervoer rijdt. Nog geeft u aan dat het vooral tijdens het spitsuur erg druk is op het openbaar vervoer en dat uw medereizigers zeer agressief zijn.

Nog maakt u gewag van corruptie binnen de Venezolaanse overheid, verklaart u dat er onrechtmatige en willekeurige aanhoudingen plaatsvinden en dat een studentenkaart op zak hebben voldoende is om in de gevangenis te belanden. U blijkt zelf nog nooit staande te zijn gehouden door de Venezolaanse autoriteiten. Nog vermeldt u foltering van politieke gevangenen. U verklaart dat een studievriend van uw vader als politiek gevangene overleed in de gevangenis.

Daarbij verklaart u dat u uw studies niet kon afronden daar de lessen omwille van de protesten nabij de gebouwen van de studie-instellingen werden gestaakt. U getuigt dat er vaak traangas hing in de buurt van uw scholen en dat er ook een voor huisdieren giftig poeder op de straten aanwezig was. U nam zelf overigens niet deel aan deze protesten.

Voorts geeft u aan dat uw vader als rechter meermaals door de Venezolaanse autoriteiten naar diverse gerechtshoven werd overgeplaatst omdat hij oordelen velde die ingingen tegen de belangen van het regime. Zo werkte uw vader in Caracas en in de staten Lara en Zulia. Daar hij de functie van rechter op tijdelijke basis uitvoerde, zou hij in 2012 zijn ontslagen.

Nog verklaart u dat de baas van uw vader, magistraat E.A.A., omstreeks 2012 naar de Verenigde Staten is gevlucht omwille van problemen met de Venezolaanse overheid. U verklaart dat door hun professionele band ook uw vader het risico loopt in de problemen te komen met de Venezolaanse autoriteiten.

Verder stelt u dat er als gevolg van uw vaders werk drie keer een aanslag op hem werd gepleegd. Vooreerst zou uw vader volgens uw verklaringen betrokken zijn geweest bij een rechtszaak tegen een drugshandelaar, 'el Gordito González' (lett. 'de dikzak'). In het kader daarvan zou hij bodyguards hebben gehad. In mei 2008 werd – volgens uw vader door toedoen van 'el Gordito González' – uw vaders wagen, een Toyota Hilux, gestolen, naar Colombia vervoerd en opnieuw verkocht. U vermoedt dat uw vaders wagen werd gestolen om wraak te nemen op uw vader. Voorts werd uw vader in 2016 gegijzeld en bestolen. De voordeur zou per ongeluk open zijn gebleven en overvallers zouden de woning zijn binnengedrongen, uw vader hebben vastgehouden en zijn appartement hebben doorzocht op waardevolle spullen. U heeft geen weet wie er achter deze homejacking zou zitten. Ten derde werd in 2017, kort voor uw vertrek naar België, uw vaders wagen gestolen en werd hij afgeperst teneinde zijn wagen terug te krijgen. Uw vader zou hieromtrent een klacht hebben neergelegd. Dankzij een neef van uw vader, werkzaam bij SEBIN (Servicio Bolivariano de Inteligencia Nacional – Bolivariaanse Nationale Inlichtingendienst), zou SEBIN de wagen hebben kunnen traceren en de dieven hebben gedood.

Voorts vertrok u op 7 juli 2017 naar België om er te werken als au-pair. Op 7 maart 2018 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Venezuela vreest u te sterven omwille van het gebrek aan voeding, medische zorg en het in Venezuela algemeen gebrek aan veiligheid. Nog vreest u de negatieve gevolgen te ondervinden

van het slecht beheer en gebruik van middelen door de overheid alsook de aanwezige corruptie. Daarnaast geeft u aan dat u bang bent voor willekeurige arrestaties en foltering.

Nog geeft u aan dat er voor u geen toekomst op de lange termijn zal zijn. U geeft aan dat u uw studies niet zal kunnen afronden omwille van de gemaakte lessen en persoonlijke financiële problemen en dat u als gevolg daarvan geen professionele toekomst zal kunnen uitbouwen.

Ter staving van uw identiteit en/of verzoek tot internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: uw origineel paspoort, uitgegeven op 14 mei 2014 en geldig tot 13 mei 2019; uw originele cedula, geldig tot juni 2025; een kopie van uw studentenkaart aan het Instituto Universitario Tecnológico 'Américo Vespucio', geldig tot en met 11 januari 2016; een kopie van uw studentenkaart aan de Alliance Française Caracas, geldig tot mei 2017; uw originele Belgische arbeidskaart, geldig tot 18 juni 2018; een origineel bewijs van goed gedrag en zeden, gedateerd op 27 september 2016; uw originele geboorteakte, gedateerd op 19 mei 2017; een kopie van uw diploma algemeen onderwijs, basiswetenschappen en technologie, gedateerd op 6 juli 2012; twee foto's van werkkaarten van uw vader, resp. geldig tot 31 december 2007 en 31 december 2013; een originele ongedateerde brief van uw vader inzake zijn problemen en een online krantenartikel van El Tiempo, gedateerd op 9 maart 2008; een kopie van een door uw vader gevelde arrest, gedateerd op 29 april 2008; vier kopieën van overplaatsingsdocumenten van uw vaders werk, gedateerd op 27 juni 2005, 5 oktober 2006, 8 augustus 2008 en 6 februari 2012; negen originele foto's van uzelf en uw vader; een kopie van de overlijdensakte van uw maternale grootvader, gedateerd op 14 mei 2018; een origineel medisch certificaat uit Venezuela, gedateerd op 4 april 2017; originele medische documenten in België inzake een algemeen onderzoek en vaccinaties; een originele tijdlijn van gebeurtenissen in Venezuela; twee online krantenartikelen van Al Jazeera en de New York Times inzake de situatie in Venezuela, gedateerd op 15 mei 2016 en 23 maart 2018; en zes online krantenartikelen inzake de situatie in Venezuela, gedateerd tussen 4 augustus 2018 en 1 oktober 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient voorts geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Vooreerst geeft u aan dat u bij terugkeer naar Venezuela (onrechtmatige en willekeurige) arrestaties en folteringen vreest (CGVS, pp. 10, 17). U verklaart dat gevangenen door de Venezolaanse autoriteiten slecht worden behandeld en vertelt over een oude studievriend van uw vader die tijdens zijn detentie zelfmoord zou hebben gepleegd (CGVS, p. 10). Uw voorgehouden vrees om in Venezuela te worden gearresteerd en gefolterd blijft echter beperkt tot een blote bewering. U legt immers geen begin van bewijs hieromtrent neer, en maakt dit ook niet concreet aannemelijk in uw verklaringen. Uw ingeroepen vrees blijkt niet gestoeld op enige concrete indicatie of gebeurtenis. Zo blijkt u niet alleen geen enkele band te hebben met de voorgehouden oude studievriend van uw vader, maar ook uw vader zou weinig contact met de man in kwestie hebben gehad (CGVS, p. 15). Daarbij verklaarde u eerder op het CGVS niet politiek actief te zijn geweest en nam u slechts een keer deel aan een manifestatie (CGVS, p. 12). Bovendien studeerde u weliswaar aan instellingen waarbij er in de buurt werd gemanifesteerd, maar blijkt u evenmin in deze protesten te hebben geparticipeerd noch als passant te zijn onderworpen aan een algemene controle door de Venezolaanse autoriteiten (CGVS, pp. 10, 14). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat er een vervolging vanuit de Venezolaanse overheid gaande is uwentwege, of dat u zulks zou moeten vrezen ingeval van terugkeer. U maakt evenmin aannemelijk dat u, bij een terugkeer naar Venezuela, een reëel risico loopt op ernstige schade door onrechtmatige en willekeurige arrestatie, detentie of foltering.

Daarnaast geeft u aan dat uw vader tussen 2004 en 2012 werkzaam is geweest als rechter bij het hooggerechtshof (CGVS, pp. 8, 15). Ter staving van uw vaders profiel legt u twee foto's van werkkaarten van uw vader neer, alsook vier overplaatsingsdocumenten en een brief van uw vader. Ter staving van de band met uw vader legt u uw geboorteakte neer en toont u negen foto's van uzelf met uw vader. An sich betwist het Commissariaat-generaal niet dat uw vader in het verleden binnen het Venezolaans justitieel apparaat actief is geweest. Tegelijk dient er evenwel gewezen te worden op het feit dat er louter als gevolg van de beroepsbezigheden van uw vader, niet noodzakelijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in hoofde van uw vader, laat staat in hoofde van uw persoon bestaat.

U stelt wel dat uw vader door zijn banden met de voormalige magistraat E.A.A., het risico loopt in de problemen te komen met de Venezolaanse autoriteiten. U geeft aan dat alle mensen die met de man in kwestie banden hadden of die met hem in verband kunnen worden gebracht, waaronder dus ook uw vader, het risico lopen om te worden gevolgd (CGVS, p. 11). Toch moet niet alleen worden vastgesteld dat uw vader, naast enkele overplaatsingen, geen negatieve effecten heeft ondervonden van de Venezolaanse overheid. Meer nog, toen in 2017 zijn wagen werd gestolen, diende hij zelfs klacht in tegen de daders bij de Venezolaanse autoriteiten, waarop deze de daders vervolgden. Uw vader kreeg zelfs zijn gestolen wagen terug (CGVS, pp. 10, 17). De overplaatsingen van uw vader van voor 2012 zijn niet voldoende zwaarwichtig om beschouwd te worden als daden van vervolging of als ernstige schade. Uw bewering dat uw vader problemen met de Venezolaanse overheid zou moeten vrezen is dus niet aannemelijk.

Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u zelf problemen zou ondervinden met de Venezolaanse overheid omwille van uw vaders professionele activiteiten. U geeft overigens aan nooit zelf problemen met de overheid te hebben ondervonden omwille van uw vaders werk (CGVS, p. 15). U geeft evenmin aan waarom u denkt dat dit in de toekomst anders zou zijn, te meer gezien uw vader al sinds 2012 niet meer werkzaam is voor het Venezolaanse justitieapparaat (CGVS, pp. 8, 15). Al bij al maakt u niet concreet aannemelijk dat u problemen met de Venezolaanse overheid zou kennen ten gevolge van uw vaders vroegere professionele activiteiten.

Uw vader zou evenwel ook problemen hebben gekend met niet-overheidsactoren. Zo geeft u aan dat uw vader professioneel betrokken zou zijn geweest bij een rechtszaak tegen een drugshandelaar/-crimineel, 'el Gordito González'. Ter staving hiervan werd er een arrest met betrekking tot 'el Gordito González' voorgelegd, alsook een online krantenartikel van El Tiempo dat werd toegevoegd aan de brief van uw vader, gedateerd op 9 maart 2008. Betreffende het krantenartikel dient te worden opgemerkt dat er in het artikel weliswaar sprake is van de arrestatie van Hermágoras González Polanco, ook gekend als 'el Gordito González', maar er wordt in het artikel geen gewag gemaakt van uw vaders betrokkenheid bij de zaak. Het artikel kan derhalve uw relaas hieromtrent op geen enkele manier staven en wijst er louter op dat in 2008 een veel gezochte crimineel werd opgepakt. Het voorgelegde arrest blijkt te gaan om een oordeel inzake voorlopige inhechtenisneming van een reeks personen en gaat niet – zoals u verklaart – om een door uw vader gerechtelijk vonnis inzake een gevangenisstraf voor 'el Gordito González' (CGVS, p. 15; Vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) voor CGVS, 10 augustus 2018, vraag 5). Bovendien blijkt uit de door het CGVS geraadpleegde krantenartikelen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) dat Hermágoras González Polancopas pas in juni 2013 werd veroordeeld tot 15 jaar en 6 maanden cel. Uit uw verklaringen blijkt echter dat uw vader sinds 2012 niet meer werkzaam was voor het Venezolaanse gerechtelijk apparaat (CGVS, pp. 8, 15). Dit leidt ertoe dat geloofwaardigheid van de voorgehouden directe, nauwe betrokkenheid van uw vader bij het proces tegen de notoire drugs crimineel Hermágoras González Polanco ernstig in het gedrang komt.

Nog verklaart u dat er op uw vader drie keer een aanslag werd gepleegd (CGVS, p. 10). De eerste aanslag, in mei 2008, zou uw vaders Toyota Hilux zijn gestolen. U geeft aan dat 'el Gordito González' achter de ontvreemding zit (CGVS, pp. 10, 15). Wanneer u wordt gevraagd waarom u denkt dat de diefstal van de wagen van uw vader het werk zou zijn van 'el Gordito González', geeft u aan dat uw vader u vertelde dat de veroordeelde drugs crimineel er achter zat en dat u denkt dat het een wraakactie was van de veroordeelde crimineel (CGVS, p. 15). Indien Hermágoras González Polancopas daadwerkelijk de bedoeling had uw vader viseren in het kader van een wraakactie, is het niet aannemelijk dat hij louter uw vaders wagen zou hebben gestolen. Immers, uit de artikels alsook uit gegevens van het Bureau of International Narcotics and Law Enforcement Affairs en het U.S. Department of the Treasury blijkt dat Hermágoras González Polancopas niet alleen een drugs crimineel was, maar zich ook bezig hield met onder andere het witwassen van geld, wapensmokkel, geweld, intimidatie en moord en dat hij bovendien geseind stond in onder meer de

Verenigde Staten en Colombia. Het louter stelen van een wagen van een bij het grootscheeps onderzoek betrokken rechter als wraak lijkt dan ook weinig proportioneel en niet conform de andere criminele feiten van de man in kwestie.

Wat er ook van zij, zelfs al zou uw vaders wagen in 2008 gestolen zijn als wraakactie van Hermágoras González Polancopas, dan nog zijn deze feiten anno 2018, tien jaar later, niet meer actueel. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat uw vader ook na 2008 nog problemen zou hebben ondervonden met (trawanten van Hermágoras González Polancopas), en dat terwijl uw vader na 2008 nog vier jaar voor justitie zou hebben gewerkt (CGVS, pp. 8, 15), en hij zich nu nog steeds in Venezuela bevindt (CGVS, p. 6). U maakt niet aannemelijk dat uw vader een vrees voor vervolging zou moeten koesteren of een risico op ernstige schade zou lopen omwille van zijn eventuele betrokkenheid in de zaak van Hermágoras González Polancopas. Er zijn evenmin aanwijzingen dat u zelf gevaar zou lopen als gevolg hiervan. U hebt in al die jaren, ook na het stopzetten van uw vaders werk bij justitie, immers nooit problemen gekend omwille van uw vaders werk (CGVS, p. 15), en maakt niet aannemelijk dat dit in de toekomst anders zou zijn.

Daarnaast geeft u aan dat de tweede aanslag op uw vader plaatsvond in 2016 (CGVS, p. 16). Uw vader werd gegijzeld ('ontvoerd'), bestolen en bijna vermoord in zijn eigen appartement (CGVS, p. 10). U verklaart dat vrienden van de zoon van uw vaders vriendin op bezoek waren en de deur zouden hebben opengelaten. Onbekenden zouden het appartement van uw vader vervolgens zijn binnengetrokken, de aanwezigen hebben gegijzeld en verschillende zaken uit het huis hebben meegenomen. Of uw vader van deze homejacking aangifte deed, weet u niet (CGVS, p.16). Ondanks dat u aangeeft dat het een aanslag op uw vader betreft (CGVS, p. 10), legt u geen begin van bewijs voor dat het daadwerkelijk ging om een doelgerichte aanval op uw vader. Uw weergave van de feiten lijkt eerder op een toevallige passage van opportunistische criminelen. Bovendien was uw vader in 2016 al vier jaar niet meer werkzaam als rechter (CGVS, p. 16). Dat trekt uw verklaring dat het een doelgerichte aanslag op uw vader was nog verder in twijfel. Wat er ook van zij, nergens uit uw verklaringen over deze gebeurtenissen blijkt dat er in uw hoofd een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou bestaan als gevolg van deze gebeurtenis. Uw vader woonde immers niet alleen op een ander adres dan u (CGVS, p. 6), u verklaart zelf dat u nooit problemen hebt gekend omwille van uw vaders werk (CGVS, p. 15), en maakt niet aannemelijk dat dit in de toekomst anders zou zijn.

Voorts geeft u aan dat in 2017, vlak voor uw vertrek, de wagen van uw vader werd gestolen. Uw vader zou een klacht hebben ingediend inzake de ontvreemde wagen en de wagen zou zijn teruggevonden door de Venezolaanse inlichtingendienst SEBIN (CGVS, pp. 10, 17). Opnieuw spreekt u van een aanslag op uw vader (CGVS, p. 10), maar legt u geen begin van bewijs voor dat het daadwerkelijk ging om een doelgerichte aanval op uw vader. Uw vader was immers in 2017 al zo'n vijf jaar niet meer werkzaam binnen het Venezolaanse justitieapparaat en kon met behulp van de Venezolaanse inlichtingendienst zelfs zijn wagen traceren. In dit verband moet dan ook worden opgemerkt dat het gaat om een gemeenschappelijk incident van ontvreemding, dat onvoldoende zwaarwichtig is om beschouwd te worden als daad van vervolging of als ernstige schade. Ook door te verwijzen naar deze gebeurtenis maakt u geen nood aan internationale bescherming in uw hoofd aannemelijk.

Wat betreft uw vrees het slachtoffer te worden van onveiligheid en corruptie alsook de algemene sociale en economische situatie in de vorm van een tekort aan voeding, medicijnen en medische zorg en openbaar vervoersmogelijkheden, het niet kunnen afronden van uw studies en een mogelijk gebrek aan professionele toekomstmogelijkheden (CGVS, pp. 9-10, 17), kan worden opgemerkt dat deze elementen geen verband houden met één van de criteria van de conventie van Genève, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus, kan evenwel ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term “**reëel risico**” dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het begrip **reëel risico** wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228).

Het CGVS benadrukt in dit verband dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen dan ook staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Bovendien heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op een onmenselijke behandeling als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, *Fatgan Katani e.a. v. Duitsland*, 31 mei 2001 en EHRM, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten gestaafd worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 79; EHRM, *Saadi v. Italië*, 28 februari 2008, § 131; EHRM, *N. v. Finland*, 26 juli 2005, § 167; EHRM, *Mamatkulov and Askarov v. Turkije*, 4 februari 2005, § 73; EHRM, *Muslim v. Turkije*, 26 april 2005, § 68). De verzoeker om internationale bescherming moet derhalve concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. U kan dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in Venezuela, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit verblijf een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Dit klemmt des te meer nu uit de beschikbare informatie blijkt dat niet elke persoon woonachtig in Venezuela in precare omstandigheden leeft.

Wat de lamentabele socio-economische situatie in Venezuela betreft, merkt het CGVS voorts op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, *T. v. Verenigd Koninkrijk*). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie **ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard** die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 76 en § 92).

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de loutere vaststelling dat de socio-economische situatie in België verschilt van deze in Venezuela en/of dat er sprake is van ongelijkheden in voorzieningen (medisch, sociaal of andere) niet volstaat om te besluiten dat er in uw hoofde sprake is een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Evenmin rechtvaardigt het gegeven dat de socio-economische situatie in Venezuela op zeer korte tijd verslechterd is de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U dient daarentegen aan te tonen dat uw levensomstandigheden in Venezuela precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit kan evenwel niet afgeleid worden dat er in uw

hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat u op uw eenentwintigste naar België afreisde om er te werken als au-pair (CGVS, p. 5) en dat u in Venezuela altijd heeft gewerkt, als secretaresse op een medisch kabinet, in een café en als Internal Account Executive (CGVS, p. 12-13). Deze elementen stroken niet met uw bewering dat u bij terugkeer naar Venezuela geen professioneel leven zou kunnen uitbouwen (CGVS, p. 11). Bovendien werkt ook uw eigen familie in Venezuela. Zo werkt uw grootmoeder als lerares confectie aan het INCES, werkt uw moeder bij een software bedrijf en werken uw twee zussen resp. in de VIP-zone van cinema Cinex en op het ministerie van hoger onderwijs (CGVS, p. 7). Voorts verblijft de moederskant van uw gezin in het appartement van uw grootouders (CGVS, p. 6) en heeft ook uw vader een eigen appartement (CGVS, p. 6). Voorts werkt uw vader als freelance advocaat (CGVS, p. 8) en sprong hij de laatste vier jaar voor uw vertrek frequent financieel bij (CGVS, p. 13). Ook hielp hij u bij het regelen van uw vertrek naar België (CGVS, p. 13). Voorts heeft u familieleden in onder meer Canada en Duitsland en woont uw meter – die u in België al eens heeft bezocht – in Spanje (CGVS, pp. 8-9). Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie terecht zou komen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. U riep in dit verband de algemene onveiligheidssituatie in Venezuela in en verwees hierbij naar het risico om bij terugkeer het slachtoffer te worden van criminaliteit en onveiligheid (CGVS, pp. 9, 17). Nog gaf u aan in het verleden toevallige getuige te zijn geweest van twee schietpartijen in de metro en was u getuige van een gewapende overval op de school van uw oudere zus (CGVS, p. 14).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire) blijkt dat het gros van het geweld dat in Venezuela plaatsvindt er de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen. Het merendeel van deze misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Niettegenstaande sommige gewapende groeperingen, zoals de guerrillabewegingen uit Colombia, de Bolivarian Liberation Forces en de stedelijke colectivos, hun criminele activiteiten combineren met een politiek discours ter ondersteuning van het Chávez project, is economische verrijking het primaire doel van de in Venezuela gepleegde misdaden. Het merendeel van het geweld in Venezuela is bijgevolg niet zuiver conflictgerelateerd en doorgaans doelgericht van aard.

Het CGVS erkent dat crimineel geweld er wijdverspreid, doch benadrukt dat dit geweld niet kadert in een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Venezuela actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op bovenstaande blijkt uit uw administratief dossier en uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Het door u voorgelegde paspoort, uw cedula, uw geboorteakte, uw twee studentenkaarten, uw diploma algemeen onderwijs en uw Belgische arbeidskaart leveren hoogstens een bewijs op van uw identiteit, nationaliteit en herkomst. Deze elementen staan hier niet ter discussie. Ook uw goede medische gezondheid, zoals

niet alleen blijkt uit het door u voorgelegd medisch certificaat uit Venezuela en de medische documenten in België maar ook uit uw eigen verklaringen (CGVS, p. 4), wordt niet betwist.

Dat er sprake is van een economische en sociale crisis in Venezuela, zoals u met diverse online krantenartikelen wil aantonen, wordt evenmin betwist. Hierboven is echter reeds gebleken dat u niet heeft aangetoond dat u bij terugkeer naar Venezuela vervolging zou moeten vrezen of een risico op ernstige schade zou lopen.

De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd aan het administratieve dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 22 januari 2019 een schending aan van "artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951; artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM); art. 48 tot art. 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna wet van 15 december 1980); artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; het algemeen beginsel van voorzichtigheid; het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)".

Verzoekster herneemt dat haar vader als rechter in het Hooggerechtshof van Venezuela zetelde en tot 2012 samenwerkte met de magistraat E.A.A. die in 2012 het land ontvluchte naar de Verenigde Staten. Verzoekster herneemt dat de functie van haar vader tot heel wat controverses leidde, niet alleen binnen de macht zelf, maar ook binnen criminele benden. Verzoekster betoogt dat de situatie rond E.A.A. ook een invloed gehad heeft op de hele kring van mensen die met en voor E.A.A. hebben gewerkt, zoals bijvoorbeeld de vader van verzoekster. Verzoekster wijst erop dat haar vader in 2012 overgeplaatst werd van het hooggerechtshof van Venezuela naar een veel lager gerechtsniveau, de Rechtbank van Eerste Aanleg van Caracas en betoogt dat deze overplaatsing, en verborgen ontkenning, duidelijk gelinkt is aan onder andere de verwijdering van E.A.A.. Verzoekster stelt dat haar vader volledig geweerd wordt door het regime en door de overheid en dat hij voor geen enkele openbare instelling meer kan werken en sinds meerdere jaren zich dus moet tevredenstellen om als freelance advocaat dossiers te behandelen die voor hem van weinig belang zijn, om in de schaduw te blijven en zich niet te laten opmerken door het regime. Verzoekster wijst erop dat haar vader zich sinds 2012 onder constante druk van zijn autoriteiten voelde en eind 2018, nu de situatie voor politieke dissidenten verder verslechtert, besloten heeft om het land te verlaten. Verzoekster stelt dat haar familie driemaal het slachtoffer van "misdaden" was en meent dat "deze evenementen niet als individuele gebeurtenissen moeten geanalyseerd worden maar, gekoppeld aan het feit dat de familie gemarginaliseerd is en gekoppeld aan de gekende situatie in Venezuela, als een reeks gebeurtenissen die het leven in Venezuela voor haar ondragelijk maken."

Verzoekster voert verder aan dat ze gedwongen werd de universiteit te verlaten omdat de universiteiten in Venezuela vandaag gewoonweg sluiten, leeglopen of geen lessen meer aanbieden. Ze verwijst naar krantenartikelen die dit bevestigen. Verzoekster betoogt dat ze haar hoger onderwijs heeft moeten stopzetten om redenen die helemaal buiten haar macht liggen en dat ze deze ontbering als een diepe onrechtvaardigheid aanvoelt, waarvan ze alle schuld toekent aan haar autoriteiten daar zij verantwoordelijk zijn voor deze situatie. Verzoekster wijst erop dat ze uit een bijzonder opgeleid gezin komt wat voor haar "het onrecht dat ze ervaart om haar universitaire cursus niet te kunnen beëindigen des te ondraaglijker" maakt. Verzoekster stelt dat verweerder geen rekening heeft gehouden met het feit dat ze haar universitaire cursus heeft moeten stopzetten, hoewel verzoekster deze situatie beleeft als zijnde een werkelijke vervolging, daar helemaal buiten haar macht en veroorzaakt door haar autoriteiten. Verzoekster had bijgevolg geen andere keuze dan Venezuela te ontvluchten om, in een ander land, een, voor haar, menswaardig bestaan te kunnen leven.

Verder stelt verzoekster op het CGVS te hebben verklaard dat *“een gewone studentenkaart hebben genoeg was om in de gevangenis te belanden”* en haalt dienaangaande een krantenartikel aan (<https://theconversation.com/in-venezuela-to-do-research-is-to-fight-for-civilization-96843>).

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting aangaande het voordeel van de twijfel.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus wijst verzoekster op de politieke en economische situatie van het land, op de veiligheidssituatie en de wetteloosheid, op het gericht geweld uitgaande van de *colectivos*, op de *“ernstige problemen i.v.m. voedselbedeling, i.v.m. gezondheidszorg in het algemeen en i.v.m. de vrouwenrechten en de seksuele gezondheidszorg in het bijzonder”*, op *“ernstige voedseltekorten”* en *“een volledig falende gezondheidszorg”* (International Crisis Group (ICG), *“Containing the Shock Waves from Venezuela”*, 21 maart 2018; Amnesty International, *“Rapport Venezuela 2017/2018”*; TRT World, *“Crime rate sours in Venezuela”*; Brookings Institute, *“Venezuela : a path out of crisis”*, april 2017; *“http://www.lefigaro.fr/flash-actu/2017/03/15/97001-20170315FILWWW00031-venezuela-le-parlement-denonce-une-crise-humanitaire.php”*; United Kingdom: Foreign and Commonwealth Office, *“Human Rights and Democracy Report 2017 – Venezuela”* - rapport van 16 juli 2018; *“Human rights violations in the Bolivarian Republic of Venezuela: a downward spiral with no end in sight”*, opgesteld door het Bureau van de Hoge Commissaris van Verenigde Naties voor Mensenrechten, juni 2018; *“The collapse of the Venezuelan health system”*, The Lancet, 7 april 2018).

Verzoekster betoogt dat de instorting van de gezondheidszorg, alsook het voedseltekort, bijzondere implicaties heeft voor (jonge) vrouwen en verwijst naar de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus en naar het rapport van de Britse overheid *“United Kingdom: Foreign and Commonwealth Office, Human Rights and Democracy Report 2017 - Venezuela, 16 July 2018”*. Verzoekster verwijst tevens naar het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en stelt dat ook in de pers gewag wordt gemaakt *“van een land dat ineens stort, met o.m. hyperinflatie, volledig falende gezondheidszorg en dit zonder vooruitzichten op beterschap”* (*“Venezuela richting afgrond: We zijn op weg naar een situatie zoals in Zimbabwe”*, gepubliceerd 29 augustus 2018, www.knack.be).

Verzoekster haalt aan dat het gevolg van de hierboven geschetste situatie is dat er bijzonder veel Venezolanen het land ontvluchten (rapport van het Bureau van de Hoge Commissaris van Verenigde Naties voor Mensenrechten). Bovendien wijst ze erop dat de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen heeft gesteld dat *“er een bijzondere nood is aan internationale bescherming – al is het tijdelijk - voor grote aantallen gevluchte Venezolanen”* (UNHCR, *“Guidance note on the outflow of Venezuelans”*, maart 2018). Ze stelt dat gelijkaardige *“bemerkingen staan in de “COI Focus Venezuela”, m.n. op p. 28-29. Ter vergelijking: in Argentinië kreeg in 2017 elke 20 minuten een Venezolaan een tijdelijke beschermingsstatus toegekend (“COI Focus Venezuela”, p. 31)”*.

Verzoekster wijst op haar situatie - jong, vrouwelijk – en betoogt dat men er onmogelijk toe kan besluiten dat zij naar Venezuela kan worden gestuurd zonder dat er sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade bestaande uit onmenselijke of vernederende behandeling. Daarenboven haalt zij aan dat zij werd bedreigd door de in Venezuela zeer aanwezige georganiseerde misdaad, dat zij het risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, dat het land kampt met extreem hoge moordcijfers en dat ook het risico op kidnapping door georganiseerde misdaad aanzienlijk is (United States Department of State, *“Venezuela 2018 Crime & Safety Report”*, gepubliceerd op 4 februari 2018).

Verzoekster meent dat de motivering in de bestreden beslissing absoluut niet in overeenstemming is met de COI Focus *“Venezuela. Situation Sécuritaire”* van 20 april 2018, toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoekster wijst erop dat de voedselschaarste een impact heeft op alle Venezolanen en dat de Venezolanen 93 % van hun salaris besteden aan voedsel. Ze betoogt dat verweerder zich vergist *“over de omvang van de situatie en de veroorzaakte problemen en niet beseft dat Venezuela weldegelijk geteisterd wordt door een crisis”*. Verder stelt ze dat de huidige situatie het gevolg is *“van het handelen en de nalatigheid van de Venezolaanse overheid. Zo leest men in het CEDOCA-rapport dat veel Venezolanen de overheid voor verantwoordelijk houdt van de huidige situatie (p. 37).”*

Wat betreft haar persoonlijke situatie stelt ze dat de elementen ter kennis van het CGVS zijn niet meer actueel zijn: *“ook de vader van verzoekster heeft het land moeten ontvluchten en zou zijn dochter dus, voor het moment alleszins, financieel niet meer kunnen helpen.”*. Verder betoogt ze dat helemaal niet bewezen wordt dat *“verzoekster opnieuw een job zal vinden : zij heeft haar universitaire opleiding niet*

kunnen beëindigen en heeft dus geen diploma. Verder weet zij dat iemand haar vervangen heeft in het café waar zij werkte". Ze herneemt dat ze gedurende haar verhoor duidelijk heeft "gemaakt dat het voor haar heel moeilijk was om in Venezuela aan voedsel en medicijnen te geraken en om haar basisbehoeften te voldoen (p. 9 en 10 CGVS)".

Verzoekster acht dus dat *"de situatie in Venezuela weldegelijk een situatie is met ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van de Venezolaanse overheidsactoren en die gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de kwetsbaarheid van verzoekster voor slechte behandelingen evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken."*

Wat betreft de bewering van het CGVS volgens dewelke *"het gegeven dat de socio-economische situatie in Venezuela op zeer korte tijd verslechterd is de toekenning van een internationale beschermingsstatus"* niet rechtvaardigt, moet volgens verzoekster aangeduid worden dat *"de UNHCR zelf acht dat de Venezolanen een beschermingsstatus behoeven (zie supra), onder meer onder de internationale mensenrechtenwetgeving waarvan artikel 48/4, §2, b) een overschrijving is in de Belgische wetgeving"*.

Verzoekster benadrukt verder dat de veiligheidssituatie in Venezuela heel zorgwekkend is en dat Venezuela *"momenteel één van de meest gevaarlijke plaatsen ter wereld [is], met meer dan 73 gewelddadige doden per dag (zie supra) en bijna 27.000 doden gedurende het jaar 2017 (zie supra en stuk 3)".* Verzoekster haalt aan dat Venezuela het hoogste aantal moorden in Latijns-Amerika en het Caribisch gebied heeft, en op dat gebied dus El Salvador overtreft. Verzoekster stelt dat het CGVS momenteel de subsidiaire beschermingsstatus aan de Salvadoranen toekent, juist vanwege de veiligheidssituatie in hun land (die nu dus minder ernstig is dan de veiligheidssituatie in Venezuela).

In hoofddorde wordt gevraagd *"aan verzoekster de status van vluchteling te erkennen; In ondergeschikte orde, verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek"*.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *"Krantenartikelen in het Spaans over de veiligheidssituatie in Venezuela"*.

Bij aanvullende nota van 23 januari 2020 legt verweerder volgende stukken neer :

*"COI Focus Venezuela: Situation socio-économique van 20 april 2018
Venezuela. Situational update and 2019 outlook.
Venezuela blackout. With the electricity out, I can't get my chemo.
Venezuelans scramble for food and water as oil exports hit by blackout.
10 things you need to know about Venezuela's human rights crisis.
AI – Venezuela 2017-2018
The Darkest Hours. Power Outages Raise the Temperature in Venezuela.
Venezuela. All you need to know about the crisis in nine charts.
Venezuela's elite restaurants thrive as food shortages worsen.
The Maduro diet: food v. freedom in Venezuela.
Venezuelans turn to food production amid crisis.
Getting food to your fridge is a full-time job in Venezuela."*

In voornoemde aanvullende nota van verweerder wordt tevens verwezen naar volgende rapporten:

*"COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire van 4 april 2019,
COI Focus Venezuela: Veiligheidssituatie (addendum) van 1 juli 2019"*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster haar identiteit genoegzaam aantoonst. Verzoekster legt haar origineel paspoort neer, alsook haar Venezolaanse identiteitskaart (*cedula*), een fotokopie van haar studentenkaart aan het Instituto Universitario Tecnológico 'Américo Vespucio', een fotokopie van haar studentenkaart aan de Alliance Française Caracas, haar originele Belgische arbeidskaart, een origineel bewijs van goed gedrag en zeden, haar originele geboorteakte en een fotokopie van haar diploma algemeen onderwijs, basiswetenschappen en technologie. Deze documenten betreffen verzoeksters identiteit, nationaliteit en studies, wat niet betwist wordt.

2.4.2. Verzoekster vreest in geval van terugkeer naar Venezuela het slachtoffer te worden van onveiligheid en corruptie, alsook van de algemene sociale en economische situatie in de zin van een tekort aan voeding, medicijnen, medische zorg en openbare vervoersmogelijkheden, het niet kunnen afronden van haar studies en een mogelijk gebrek aan professionele toekomstmogelijkheden (notities van het persoonlijk onderhoud van 12 oktober 2018 (hierna: notities), p. 9-10, p. 17). Daarnaast stelt verzoekster vervolging te vrezen in Venezuela omwille van haar vaders professionele activiteiten en profiel (notities, p. 10-11).

2.4.3. Verzoekster stelde gedurende haar persoonlijk onderhoud dat ze bij terugkeer naar Venezuela (onrechtmatige en willekeurige) arrestaties en folteringen vreest (notities, p. 10, p. 17). Ze voegde eraan toe dat gevangenen door de Venezolaanse autoriteiten slecht worden behandeld en verwees naar een oude studievriend van haar vader die tijdens zijn detentie 'zelfmoord' zou hebben gepleegd (*"Dan nog de onrechtmatige aanhoudingen en folteringen. Er zijn mensen die in de gevangenis geen water of eten krijgen, of eten met uitwerpselen of stukjes glas. Er is ook een verhaal van een politieke gevangene die 'zelfmoord' had gepleegd door van de 10^e verdieping te springen. Het is bijna zeker dat dat niet zo is gebeurd. Die persoon heeft nog samen met mijn vader aan de universiteit gestudeerd."*, notities, p. 10). Verzoeksters voorgehouden vrees om in Venezuela te worden gearresteerd en gefolterd is echter louter hypothetisch en blijkt niet gestoeld op enige concrete indicatie of gebeurtenis. Verzoekster gaf aan geen enkele band te hebben met de voorgehouden oude studievriend van haar vader en stelde bovendien dat ook haar vader weinig contact met deze man zou hebben gehad (notities, p. 15). Daarnaast gaf verzoekster aan dat ze niet politiek actief was en slechts eenmaal deelnam aan een manifestatie, dit omdat ze niet wilde dat haar moeder alleen naar de manifestatie zou gaan (notities, p. 12). Verzoekster verklaarde dat ze studeerde aan instellingen waarbij er in de buurt werd gemanifesteerd, maar dat ze niet aan deze protesten had deelgenomen, noch als voorbijganger werd onderworpen aan een algemene controle door de Venezolaanse autoriteiten (*"Er waren protesten en een gewone studentenkaart hebben was genoeg om in de gevangenis te belanden. Al je ging manifesteren op straat of als je gewoon maar op straat liep en je werd tegengehouden, willekeurig tegengehouden, en ze vonden in je zak een gasmasker of een lap stof, dan was dat ook een reden om je aan te houden."*, notities, p. 10; *"U vertelde ook over onrechtmatige/willekeurige aanhoudingen in Venezuela - zelf ondervonden?"*, *"Nee."*, *"Ook nooit als passant door de autoriteiten/politie tegengehouden als algemene controle?"*, *"Nee. Ik zelf niet, maar ik ken wel mensen aan wie ze hun identiteitskaart vroegen om te controleren om te zien of ze niet een van de studenten waren die op de lijst vermeld stonden."*, notities,

p. 14). Uit verzoeksters verklaringen kan dan ook niet blijken dat zij in Venezuela vervolgd werd door de autoriteiten, noch dat zij zou gevisieerd worden in geval van terugkeer. Verzoekster blijft bij algemene verklaringen en slaagt er niet in haar vrees te worden gearresteerd en gefolterd bij terugkeer te concretiseren.

2.4.4. Verzoekster maakt evenmin aannemelijk dat zij vervolging dient te vrezen omwille van de beroepsactiviteiten van haar vader. Verzoekster verklaarde dat haar vader tussen 2004 en 2012 werkzaam is geweest als rechter bij het hooggerechtshof (notities, p. 8, p. 15) – volgens de brief van haar vader was hij ‘*Superior Court*’ rechter bij het Hof van Beroep was – en legde ter staving hiervan twee foto's van werkkaarten van haar vader neer, alsook vier overplaatsingsdocumenten en een brief van haar vader. Verzoekster staafde de band met haar vader aan de hand van haar geboortakte en negen foto's van haarzelf met haar vader.

Verzoekster gaf aan nog bijkomend aan dat haar vader door zijn banden met de voormalige magistraat E.A.A., die momenteel in de Verenigde Staten verblijft en er informant van de inlichtingendienst is, het risico loopt in de problemen te komen met de Venezolaanse autoriteiten (notities, p. 11). Verzoekster stelde dat alle mensen die banden hadden met E.A.A., waaronder dus ook verzoeksters vader, het risico lopen om te worden vervolgd (notities, p. 11). Er kan geenszins blijken dat verzoeksters vader, naast enkele overplaatsingen, negatieve effecten heeft ondervonden van de Venezolaanse overheid. Integendeel, toen in 2017 zijn wagen werd gestolen, diende hij zelfs klacht in tegen de daders bij de Venezolaanse autoriteiten, waarop deze de daders vervolgden en verzoeksters vader zelfs zijn gestolen wagen terugkreeg (notities, p. 10, p. 17). Hoewel niet betwist wordt dat verzoeksters vader werkzaam was binnen het Venezolaans justitieel apparaat, toont verzoekster niet aan dat haar vader als gevolg van zijn beroepsactiviteiten een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade koesterde, laat staan dat verzoekster zelf hierom vervolgd zou worden.

Zo gaf verzoekster aan nooit zelf problemen met de overheid te hebben ondervonden omwille van haar vaders werk (*“U vertelde me al over de problemen van uw vader omwille van zijn (vroegere) werk. Heeft u omwille van zijn werk ooit zelf problemen gehad?”*, *“Gelukkig niet.”*, notities, p. 15). De Raad kan dan ook niet inzien – noch licht verzoekster toe – waarom zij in de toekomst wel problemen zou ondervinden, zeker gezien verzoeksters vader al sinds 2012 niet meer werkzaam is voor het Venezolaanse justitieapparaat (notities, p. 8, p. 15).

2.4.5. Waar verzoekster stelde dat haar vader professioneel betrokken zou zijn geweest bij een rechtszaak tegen een drugshandelaar en -crimineel ‘el Gordito González’ en legde ze ter staving een arrest met betrekking tot ‘el Gordito González’ neer, alsook een online krantenartikel van El Tiempo. In het artikel is weliswaar sprake van de arrestatie van Hermágoras González Polanco, alias ‘el Gordito González’, maar wordt geen gewag gemaakt van verzoeksters vaders betrokkenheid bij de zaak. Het artikel wijst er louter op dat in 2008 een veel gezochte crimineel werd opgepakt. Het voorgelegde arrest betreft geen – zoals verzoekster verklaart – gevangenisstraf voor ‘el Gordito González’ (notities, p. 15; Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Bovendien blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde krantenartikelen dat Hermágoras González Polanco pas in juni 2013 werd veroordeeld tot 15 jaar en 6 maanden cel. Verzoeksters vader was sinds 2012 niet meer werkzaam als rechter (notities, p. 8, p. 15), wat de voorgehouden directe, nauwe betrokkenheid van verzoeksters vader bij het proces tegen de beruchte drugs-crimineel Hermágoras González Polanco relativeert.

2.4.6. Verzoekster verklaarde dat er driemaal een aanslag op haar vader werd gepleegd (*“Er werd drie keer een aanslag op hem gepleegd. De eerste keer werd een wagen van hem gestolen, een Hilux. De tweede keer werd hij ontvoerd en bestolen in zijn eigen appartement, ze hebben hem toen bijna vermoord. De derde keer hebben ze zijn auto, die van hem en zijn vriendin, gestolen en hebben ze hem ook proberen af te persen.”* notities, p. 10). Verzoekster gaf aan dat ‘el Gordito González’ achter de eerste aanslag in mei 2008 zat, waarbij haar vaders Toyota Hilux werd gestolen (notities, p. 15). Verzoekster gaf aan te weten dat deze crimineel achter de aanslag zat omdat haar vader haar dat vertelde en dat ze dacht dat het een wraakactie was van de veroordeelde crimineel (*“Hoe weten jullie dat ‘El Gordito’ Gonzales achter de diefstal van de wagen zat?”*, *“Mijn vader zei me dat. Op het moment dat het incident gebeurd was, wisten ze dat hij het was. Ze hebben die wagen nooit teruggezien, ze hebben die meegenomen naar Colombia. Daar hebben ze die opnieuw verkocht en ze konden die niet opnieuw gebruiken.”*, *“Hoe is het afgelopen met ‘El Gordito’ Gonzales?”*, *“Hij is gevonnist geweest. Het vonnis staat in de documenten beschreven. Ik denk dat het om een soort van wraak ging, in zijn verklaring zegt hij ‘je denkt datje een grote rechter bent’. Ik stel me voor dat het allemaal veel slechter zou kunnen zijn geweest als we allemaal samen zouden zijn geweest, maar mijn vader zegt daar niet veel over. Op dat ogenblik was er weinig contact, we spraken elkaar niet veel, zagen elkaar misschien*

een keer per maand. Hij had ook *bodyguardsnotities*", notities, p. 16). Daargelaten het verband tussen de autodiefstal en Hermágoras González Polancopas berust op veronderstellingen, zijn deze feiten op heden niet meer actueel. Nergens uit verzoeksters verklaringen blijkt immers dat haar vader ook na 2008 nog problemen zou hebben ondervonden met Hermágoras González Polancopas, hoewel verzoeksters vader na 2008 nog vier jaar voor justitie zou hebben gewerkt (notities, p. 8, p. 15). Nog daargelaten dat verzoeksters verzoek om internationale bescherming niet de mogelijke vervolging van haar vader tot voorwerp heeft maar een onderzoek inhoudt naar haar eigen vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade, maakt verzoekster niet aannemelijk dat zijzelf gevaar zou lopen als gevolg van de eventuele betrokkenheid van haar vader in de zaak van Hermágoras González Polancopas. Verzoekster heeft in al voorbijgejaren, ook na het stopzetten van haar vaders werk bij justitie, nooit problemen gekend omwille van haar vaders werk (notities, p. 15). De Raad ziet niet in – noch licht verzoekster toe – dat dit in de toekomst anders zou zijn.

2.4.7. Verder verklaarde verzoekster dat haar vader in 2016 werd gegijzeld, bestolen en bijna vermoord in zijn eigen appartement (notities, p. 10, p. 16). Uit verzoeksters verklaringen kan niet blijken dat het om een doelgerichte aanval op verzoeksters vader ging, doch eerder om een toevallige passage van opportunistische criminelen (*"Wat is er precies gebeurd?"*, *"Volgens wat hij vertelde, dat is niet zo lang geleden gebeurd, waren vrienden van de zoon van zijn vriendin op bezoek. Zij kwamen binnen, lieten de deur open. Ze kwamen het huis binnen, hebben hen ontvoerd, het huis doorzocht en verschillende zaken uit het huis meegenomen."*, *"Uw vader had toch bodyguards, hoe kon de deur dan open blijven staan?"*, *"Hij had toen die functie niet meer en ook geen lijfwachten meer."*, *"Wie zat er achter denkt u?"*, *"Dat weet ik niet. Dat is allemaal nieuwe informatie en dat zijn dingen die hij me niet heeft verteld."*, *"Is dit incident gemeld bij de overheid, is er een klacht ingediend?"*, *"Of dat ze dat nu deden of niet, het leidt toch tot niets."*, *"Hebben ze een klacht ingediend of het incident gemeld bij de overheid?"*, *"Ik weet het niet. Het incident heeft hem erg getroffen en er zijn dus dingen waar hij niet over wil praten."*, notities, p. 16). Bovendien was verzoeksters vader in 2016 al vier jaar niet meer werkzaam als rechter (notities, p. 16), wat de band met zijn beroepsactiviteiten ondermijnt. Hoe dan ook kan nergens uit verzoeksters verklaringen over deze gebeurtenissen blijken dat er in haren hoofde een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou bestaan als gevolg van deze gebeurtenis. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat haar vader op een ander adres dan haar woonde (notities, p. 6) en dat verzoekster nooit problemen heeft gekend omwille van haar vaders werk (notities, p. 15). Verzoekster had ook weinig contact met haar biologische vader die van bij haar geboorte een ander gezin vormde (*"Wat was de rol van uw vader in uw jeugd? Hij was wel heel erg afwezig. Eerst was hij gehuwd en woonde hij ook ver weg. Die vrouw met wie hij toen gehuwd was, moest echt niet van mijn moeder weten, hoewel ze elkaar op dezelfde plek leerden kennen. Dan trouwde hij met een andere vrouw, en er was zijn werk. De laatste vier jaar was een periode dat we meer contact hadden en dat ik hem beter leerde kennen, en niet alleen maar van horen zeggen"*) (notities, p. 13).

2.4.8. Ook waar verzoekster aangaf dat haar vaders wagen werd gestolen in 2017, vlak voor haar vertrek, kan niet blijken dat deze diefstal verband houdt met haar vaders werk of profiel (notities, p. 10, p. 17). Verzoeksters vader was in 2017 reeds vijf jaar niet meer werkzaam binnen het Venezolaanse justitieapparaat. Bovendien kon verzoeksters vader gesteund door de Venezolaanse inlichtingendienst zelfs zijn wagen traceren. Gelet op voorgaande betreffen de door verzoekster aangehaalde aanvallen op haar vader incidenten van gemeenrechtelijke aard. Uit de door verzoekster aangehaalde problemen van haar vader kan geenszins worden afgeleid dat verzoekster hierdoor problemen zou krijgen.

2.4.9. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat haar vader Venezuela op heden verlaten heeft, doch haalt de reden van zijn vertrek niet aan. Ook uit het vertrek van verzoeksters vader uit Venezuela kan niet blijken dat hij vervolgd werd, laat staan dat verzoekster hierom problemen zou kennen in geval van terugkeer.

2.4.10. Waar verzoekster de algemene socio-economische situatie in Venezuela aanhaalt, hierbij wijzend op het tekort aan voeding, medicijnen, medische zorg en openbare vervoersmogelijkheden, het niet kunnen afronden van verzoeksters studies en een mogelijk gebrek aan professionele toekomstmogelijkheden, stelt de Raad vast dat dit geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, zijnde ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

2.4.11. De overige door verzoekster neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De fotokopie van de overlijdensakte van verzoeksters maternale grootvader brengt niets bij aan haar asielrelaas. Haar goede medische gezondheid, zoals blijkt uit het medisch certificaat uit

Venezuela, de medische documenten in België en uit haar eigen verklaringen (notities, p. 4), wordt niet betwist. Evenmin wordt betwist dat er sprake is van een economische en sociale crisis in Venezuela, zoals verzoekster met diverse online krantenartikelen wil aantonen. Verzoekster slaagt er echter niet in concreet aan te tonen dat zij in geval van terugkeer naar Venezuela vervolging zou moeten vrezen of een risico op ernstige schade zou lopen. De door verzoekster bij het verzoekschrift neergelegde Spaanstalige krantenartikelen in verband met de veiligheidssituatie in Venezuela zijn niet vergezeld van een (eensluidend verklaarde) vertaling. Deze stukken worden dan ook conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging genomen.

2.4.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ) sprak zich als volgt uit over de draagwijdte van artikel 15, *sub b)* van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (dat identiek is aan artikel 15, *sub b)* van de Richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, de omzetting vormt en oordeelde dat, “[h]et in artikel 3 EVRM verankerde grondrecht [...] deel uit[maakt] van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht waarvan het Hof de naleving waarborgt.

“[d]e [...] termen “foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker”, betrekking hebben op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), “*Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*”, C-465/07, § 32).

Het Hof vervolgt “[b]ovendien wordt bij de uitlegging van de draagwijdte van dit recht in de communautaire rechtsorde rekening gehouden met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het is echter artikel 15, *sub b)*, van de richtlijn dat in wezen overeenstemt met voormeld artikel 3. Artikel 15, *sub c)*, van de richtlijn is daarentegen een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd” (*Ibid.*, § 28).

Bij arrest van het HvJ van 18 december 2014 (GK), “*M'Bodj t. Belgische Staat*”, C-542/13 (§ 32 en § 36) stelt het HvJ dat het toepassingsgebied van artikel 15, *sub b)* van de Richtlijn 2011/95/EU niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM). Zo stelt het Hof dat de ernstige schade bedoeld in artikel 15, *sub b)* van de Richtlijn 2011/95/EU “moet voortvloeien uit de gedragingen van derden” en dat “de betrokkene in zijn land van herkomst aan die behandelingen wordt onderworpen” door toedoen van de actoren bedoeld in artikel 6 van de Richtlijn 2011/95/EU zoals omgezet in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. In punt 36 vervolgt het Hof: “Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt”.

In de mate dat verzoekende partij haar ernstige schade zoals bedoeld bij artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet nog probeert aan te tonen door in te gaan op de algehele sociale en economische situatie in Venezuela, wijst zij op de “*ernstige problemen i.v.m. voedselbedeling, i.v.m. gezondheidszorg in het algemeen en i.v.m. de vrouwenrechten en de seksuele gezondheidszorg in het bijzonder*” (International Crisis Group (ICG), “*Containing the Shock Waves from Venezuela*”, 21 maart 2018; Amnesty International, “*Rapport Venezuela 2017/2018*”; TRT World, “*Crime rate sours in Venezuela*”; Brookings Institute, “*Venezuela : a path out of crisis*”, april 2017; “<http://www.lefigaro.fr/flash-actu/2017/03/15/97001-20170315FILWWW00031-venezuela-le-parlement-denonce-une-crise-humanitaire.php>”; United Kingdom: Foreign and Commonwealth Office, “*Human Rights and Democracy*

Report 2017 – Venezuela” - rapport van 16 juli 2018; “*Human rights violations in the Bolivarian Republic of Venezuela: a downward spiral with no end in sight*”, opgesteld door het Bureau van de Hoge Commissaris van Verenigde Naties voor Mensenrechten, juni 2018; “*The collapse of the Venezuelan health system*”, The Lancet, 7 april 2018). Verzoekster betoogt verder dat de instorting van de gezondheidszorg, alsook het voedseltekort, bijzondere implicaties heeft voor (jonge) vrouwen en verwijst naar de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus en naar het rapport van de Britse overheid “*United Kingdom: Foreign and Commonwealth Office, Human Rights and Democracy Report 2017 - Venezuela, 16 July 2018*”. Verzoekster verwijst tevens naar het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en stelt dat ook in de pers gewag wordt gemaakt “*van een land dat ineenstort, met o.m. hyperinflatie, volledig falende gezondheidszorg en dit zonder vooruitzichten op beterschap*” (“*Venezuela richting afgrond: We zijn op weg naar een situatie zoals in Zimbabwe*”, gepubliceerd 29 augustus 2018, www.knack.be). Ze haalt aan dat het gevolg van de hierboven geschetste situatie is dat er bijzonder veel Venezolanen het land ontvluchten (rapport van het Bureau van de Hoge Commissaris van Verenigde Naties voor Mensenrechten). Bovendien wijst ze erop dat de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen heeft gesteld dat “*er een bijzondere nood is aan internationale bescherming – al is het tijdelijk - voor grote aantallen gevluchte Venezolanen*” (UNHCR, “*Guidance note on the outflow of Venezuelans*”, maart 2018). Ze stelt dat gelijkaardige “*bemerkingen staan in de “COI Focus Venezuela”, m.n. op p. 28-29. Ter vergelijking: in Argentinië kreeg in 2017 elke 20 minuten een Venezolaan een tijdelijke beschermingsstatus toegekend (“COI Focus Venezuela”, p. 31)*”.

De Raad stelt vast dat de strekking en de toon van de verschillende voorgelegde rapporten en toegevoegde COI in dezelfde lijn ligt. De Raad neemt met beide partijen aan dat de socio-economische situatie in het land is geïmplodeerd. De Raad betwist evenmin dat vele Venezolanen (deels) afhankelijk zijn van voedselbedelingen en dat de tekortkomingen in de publieke gezondheidszorg en andere voorzieningen vele inwoners bijzonder zwaar treffen. De hyperinflatie betekent uiteraard dat de financiële draagkracht van de Venezolanen enorm achteruit gegaan is zodat ze moeilijker kunnen voorzien in hun dagelijkse noden. Voedselimporten werden tijdelijk geschorst en blijven onvoldoende. Als gevolg hiervan vertrokken vele Venezolanen naar de buurlanden. Dergelijke tekorten in de basisbehoeften leiden dan ook tot een stilvallen, minstens vertraging, van de economische bedrijvigheid doorheen het land wat dan opnieuw een verarming meebrengt van een deel van de Venezolaanse bevolking.

Wat betreft de falende publieke gezondheidszorg in Venezuela, wijst de Raad op artikel 48/4 § 1, van de Vreemdelingenwet dat als volgt luidt: “*De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter (eigen onderlijning), en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.*”

Voor zover verzoekende partij medische problemen heeft, wat niet kan blijken uit het administratief dossier noch uit het verzoekschrift, dient zij zich aldus te richten tot de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij voert aan dat ze haar studies niet kan afronden in Venezuela en een gebrek aan toekomstperspectief heeft op vlak van werk. Dit is mogelijk maar de Raad ziet niet in hoe dit dient te worden aangemerkt als een “*foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing*” van verzoekster.

De Raad benadrukt de vaste rechtspraak van het EHRM dat mishandeling een minimumniveau van ernst moet bereiken om binnen het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM te vallen en dat de beoordeling hiervan relatief is en afhangt van de omstandigheden van de zaak (EHRM 23 maart 2016, nr.43611/11, “*F.G. e.a. / Sweden*”, §§ 111-112).

In het arrest van het EHRM van 26 augustus 2016, nr. 59166/12, “*J.K. e.a. / Sweden*”, §§ 79-81 bevestigt het Hof deze algemene principes inzake artikel 3 (§ 79) zoals uiteengezet in “*Saadi v. Italy* ([GC] no. 37201/06, §§ 124-133, ECHR 2008) and, most recently, in *F.G. v. Sweden* ([GC], no. 43611/11, ECHR 2016)”. Het risico moet reëel zijn en er moet aangetoond worden dat de nationale autoriteiten “*are not able to obviate the risk by providing appropriate protection*” (zie EHRM 17 juli 2008

nr. 25904/07, "NA. / *The United Kingdom*", § 110; EHRM 20 januari 2009, nr. 32621/06, "*F.H. v. Sweden*", § 102; en EHRM 29 April 1997, nr. 24573/94, "*H.L.R. / France*", § 40). Het Hof benadrukt nog dat (§ 80) deze hoge drempel tevens geldt wanneer het gevaar uitgaat van personen of groepen van personen die niet behoren tot nationale autoriteiten. Ten slotte stelt het Hof ook nog dat artikel 3 van het EVRM geen beoordeling uitsluit van een eventuele interne hervestiging (§ 81 *The Court reiterates that Article 3 does not, as such, preclude Contracting States from placing reliance on the existence of an internal flight alternative in their assessment of an individual's claim that a return to his country of origin would expose him to a real risk of being subjected to treatment proscribed by that provision (see Salah Sheekh v. the Netherlands, no. 1948/04, § 141, 11 January 2007; Chahal v. the United Kingdom, 15 November 1996, § 98, Reports 1996-V; and Hilal v. the United Kingdom, no. 45276/99, §§ 67-68, ECHR 2001-II)*"). Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (EHRM 30 oktober 1991, nrs. 13163/87, 13164/87, 13165/87, 13447/87, 13448/87, "*Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk*", § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (EHRM 4 december 2008, nr. 20113/07, "*Y./Rusland*", § 79; EHRM 28 februari 2008, 37201/06, "*Saadi/Italië*", § 131; EHRM 4 februari 2005, nrs. 46827/99 en 46951/99, "*Mamatkulov en Askarov/Turkije*", § 73; EHRM 26 april 2005, nr. 53566/99, "*Muslim/Turkije*", § 68).

Verzoekende partij kan niet stellen dat zij een kwetsbare persoon is die leefde onder bijzondere benarde, inhumane omstandigheden. Noch kan zij aantonen dat er omwille van de benarde socio-economische omstandigheden in Venezuela een positieve intentie, of verregaande onverschilligheid, zou bestaan om haar persoonlijk aan een onmenselijke of vernederende behandeling te onderwerpen. Verzoekende partij stelt evenmin dat zij geheel afhankelijk was/is van overheidssteun (onder andere via het systeem van de '*carnet de la patria*', notities, p. 7), of die buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, waardoor verzoekende partij in een toestand van achterstelling zou terechtkomen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, "*Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*", § 282-284; EHRM 11 januari 2007, nr. 1948/04, "*Salah Sheekh / Nederland*", § 137; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, "*M.S.S. / België en Griekenland*", § 254).

De Raad neemt aan, zoals hoger en ook in het verzoekschrift aangehaald, dat de ernstige tekortkomingen in het publieke voorzieningen geweld kan meebrengen, temeer gezien civiele groeperingen worden ingeschakeld bij de verdeling van goederen, voedsel en geneesmiddelen. Verzoekende partij was echter wel gehuisvest en leefde niet in armoede. Zo verblijft de moederskant van verzoeksters gezin in het appartement van haar grootouders (notities, p. 6) en heeft ook haar vader een eigen appartement (notities, p. 6). Verder blijkt uit verzoeksters verklaringen dat ze op haar eenentwintigste naar België afreisde om er te werken als au-pair (notities, p. 5) en dat ze in Venezuela altijd heeft gewerkt, als secretaresse op een medisch kabinet, in een café en als Internal Account Executive (notities, p. 12-13). Verzoekster beschikt over werkervaring en was in staat om in het verleden werk te vinden in Venezuela. Bovendien werkt ook haar eigen familie in Venezuela. Zo werkt haar grootmoeder als lerares confectie aan het INCES, werkt haar moeder bij een software bedrijf en werken haar twee zussen respectievelijk in de VIP-zone van cinema Cinex en op het ministerie van hoger onderwijs (notities, p. 7). Verzoeksters vader werkte als advocaat (notities, p. 8), sprong de laatste vier jaar voor verzoeksters vertrek frequent financieel bij (notities, p. 13) en hielp hij verzoekster bij het regelen van haar vertrek naar België (notities, p. 13). Hoewel uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeksters vader op heden niet meer in Venezuela woont, betekent dit niet dat hij verzoekster niet meer zou ondersteunen. Voorts heeft verzoekster familieleden in onder meer Canada en Duitsland en woont haar meter – die haar in België al eens heeft bezocht – in Spanje (notities, p. 8-9). Verzoekster beschikt zowel binnen als buiten Venezuela over een familiaal netwerk (notities, p. 8-9). Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële behoefte en dus terecht een onmenselijke of vernederende behandeling te vrezen.

De Raad wijst er ten slotte nog op dat nergens in voornoemde rapporten uit het administratief dossier of door verzoekende partij neergelegd, wordt geadviseerd om aan elke Venezolaan een vorm van internationale bescherming te bieden en benadrukt dat verzoekende partij *in concreto* dient aan te tonen dat zij in haar land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoekster betreft een reëel

risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, alwaar hij in gebreke blijft.

2.5.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

De diepe economische en politieke crisis in Venezuela is niet het gevolg van een gewapend conflict maar veeleer van de activiteiten van de huidige en vorige Venezolaanse regeringen en het wanbeheer van de Venezolaanse economie. Zoals nog blijkt uit de COI Focus *“Venezuela: Veiligheidssituatie (addendum)”* van 1 juli 2019 beschikt de oppositie niet over een gewapende arm. De oppressie gaat uit van de staat zoals het leger, de staatsveiligheidsdiensten of nog groeperingen als de *“Colectivos chavistas”* en de megabandas, die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Het geweld tijdens betogingen en protesten wordt veroorzaakt door de buitensporige reactie van het leger, de politie, veiligheidsdiensten en andere gevestigde groepen. Voorts draagt niet enkel de mate van wetteloosheid in Venezuela bij tot het politiek geweld maar ook tot het criminele geweld. De Raad kan aannemen dat de druggerelateerde criminaliteit in sommige delen van het land bijzonder ernstig is (zie ook de COI Focus *“Venezuela: Situation Sécuritaire”* van 4 april 2019). Hoe dan ook, er kan uit de informatie bij het administratief dossier, het verzoekschrift en de aanvullende nota niet worden afgeleid dat thans in Venezuela een gewapend conflict heerst in de zin van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont dit ook niet aan.

2.6. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK